

sebnost pri župniku Kečeku, Vrabiču in našem „vzornem“ nadučitelju Hrenu. Če vzameš v roke čunje, ki se kličejo naime „Narodni list“ in „Novi Slov. Stajerc“, potem bodeš videl, kako divji in besni so postali zgornj navedeni ljudje. Zveplo in smrad bruhajo iz sebe in da pokažejo tudi svojo izbornost omiko, sumničijo in napadajo na nesramen in podel način svoje politične nasprotne. Kaj ne, to je lepo za krščanskega duhovnika, ki nosi v ustih ljubezen do bližnjega, v srcu pa divje sovraštvo, s katerim bi najraje ugonobil vsakega, ki ne trobi v njegov rog? Pravijo ti ljudje, da so bile prejšnje volitve razveljavljene valed nevednosti in sleparije župana Štefana Jus in tajnice. Previdno pa zamolčijo, da so se volitve le razveljavile, ker je obveljal neumni predlog prekunšnega klerikalnega občinskega odbornika Ignaca Vrabič, katerega je stavil v javni seji dne 16. junija 1907 namreč, da so se spremenili volilni imeniki. To je bil edini vzrok za razveljavljenje in vse drugo kar pišejo ti ljudje je podla laž katero trosijo, da bi zbegali volilce. Sicer pa sta župan in tajnica tožila Vrabiča zaradi sumničnega sleparstva pri volitvah in bi bil omenjeni tikec dne 20. marca t. l. skoraj prišel v kletko, da ni lepo prošil za odpustanje in še vrh trga plačal vse stroške in še 10 K. globe v ubožno stopersko blagajno. V „Narodnem listu“ in drugje se čita, da se sedanje volitve vršijo nepostavno in se ob ednem pozivlja glavarstvo, da naj nastopi proti županu. Zavedni stoperski volilci se tem otročjem zavijanju kar smejiijo, posebno ker vedo da hočejo s tem ti ljudje volitve samo zavleči. Kje je resnica, se vidi že iz tega, da pospešuje župan nove volitve kolikor mogoče, samo da bi se rešil že enkrat tega križa. Da bodo Stoperčani vedli, kje je resnica in kje je laž, hočemo tukaj objaviti popravek, katerega je poslal župan Štefan Jus „Narodnemu listu“ na njegov lažnjiv dopis od dne 26. marca t. l. štev. 13.

1. Ni res da so bile občinske volitve razveljavljene radi velikih nepostavnosti. Res je, da je c. kr. namesniti občinske volitve razveljavila zaradi edinega formalnega vzroka. Ni res, da se nahajam, jaz kot župan v sodnijski preiskavi zaradi ponarejanja volilnih imenikov, ki so bili med razpoloženjem menda 3 krat premenjeni in ponarejeni. Res je, da nisem bil kot občinski predstavnik nikoli in tudi sedaj ne v sodnijski preiskavi zaradi ponarejanja volilnih imenikov, ampak da je bil dotični obrekovalec, ki me je tega čina obdolžil vsled moje tožbe z dne 20. suša t. l. pri okrajni sodnji v Ptuj primerno kaznovan. Res je, da so se volilni imeniki le enkrat spremenili in samo na zahtevo klerikalnega občinskega odbornika Ignaca Vrabič, kateri je pri seji dne 16. junija 1907 to predlagal, kar se je potem v občinskem zboru soglasno sklenilo. V Stopercih, dne 6. aprila 1908, Štefan Jus, župan.

Sedaj pa še hočemo obračunati z našimi nasprotniki in sicer najprej z g. župnikom. Vi gospod župnik se brigate toliko za nas in vtikate svoj nos v občinske zadeve, akoravno si s tem le nakopavate sovraštvo in prepri. Ali Vam je tega treba? Vprašamo Vas, ali je bilo boljše poprej ko smo medsebojno, če že ne prijateljsko pa vendar dostojno občevali, ali pa je boljše sedaj, ko je ta prepri že dospel tako daleč, da se že poslužujete sredstev, ki niso več dopustna za izobraženega človeka? Pozivljemo Vas, da mirujete, kajti „vsaka sila do vremena“, in končno se lahko pripeti, da bomo pri prihodnji birmi nastopili proti Vam in na merodajnem mestu navedli stvari, ki Vam bodo jako neljube.

Da se naš Vrabček obada in za peha občinske volitve, to bi še konečno vsakdo uvidel, ko bi ta človek le ne bil tako prekleman neumen in prismojen. Ta se vsede in napiše oblašno na glavarstvo kakšno skrupcuno pritožbo, — se ve duševni oče teh pritožb je kdo drugi, saj on bi tega ne mogel napisati, — potem pa misli: „Zdaj pa bo že veljalo, saj sem jaz Ignac Vrabič, občinski odbornik, „veletrgovec“, posestnik kupašna glava, napisal na graščino. Oj ti vboga reva! Zakaj se pa Vrabič sploh tako peha za občinski stolec? Mu pač zopet diši občinska blagajna! Ko je on gospodarił kot načelnik krajnega šolskega sveta, je bila taka suša v blagajni, kakor bi bilo nastopilo sedem lakotnih let kljub temu, da se je vsako leto pobiralo za šolske potrebe posebej, za popravilo stare šole posebej in za razširjanje nove šole posebej. Ko pa je Vrabič oddal posle novo izvoljenemu načelniku kajnega šolskega sveta, je ta sprejel od Vrabiča celih 6 Kr. reci šest

kron gotovega denarja. Vprašamo Vrabiča, kako je gospodarił s tistim denarjem, ki je bil namenjen edino le za razširjanje nove šole in ki bi bil sedaj že narastel na 1600 Kr. Vprašamo pa Vas, stoperski volilci, kako mialite o tem ko bo prišlo zopet na Vas plačilo za razširjanje in stavbe nove šole in bodele morali zopet globoko poseči v žep, samo zato, ker je Vrabič tako dobro gospodarił, da se je ves isti za stavbo nove šole namenjeni denar nepotrebno porabil in potratil. In tak mož bi naj postal stoperski župan? Ali ne veste, da je bila občina, ko je prevzel dosedanj župan Štefan Jus vodstvo, zadolžena za 400 Kr., občinske doklade pa šó bile že vnaprej sekvestrirane po stoperskim in majšperskem krajnem šolskem svetu? Danes pa je v občinski blagajni 400 Kr. gotovine in občina ni nikomur ničesar dolžna. Je li to umno gospodarstvo?

G. nadučitelju Hrenu pa svetujemo, da se naj briga za svoje šolske posle in naj nas on in njegova žena lepo pri miru pustita, sicer pridemo s stvarmi, ki ga bodo jako neprijetno dirnile. Je pač nekaj čudnega s takšnimi kranksimi privandravci, ki bi radi nam domačinom zapovedovali. Ker se jim pa ne posreči kar želijo, pa se skušajo na grd in neho-neten način maščevati. G. Hren bi pač tako rad videl, da bi njegova ženska kuhala, pestovala in ob jednem navidezno tudi poučevala. Lepa hvala za takšno šolo! Morda je na Kranjskem takšno poučevanje v modi, mi Stoperčani pa tega ne maramo, zato pa se bomo še znanprej upirali temu. Sicer pa imamo tudi za njega, če bo dalje roval, že pripravljenega jako zanimivega gradiva. Toraj pozor!

Ker se v omenjenih čunjah napada na skrajno sirov in žaljiv način rodbino nadučitelja v. p. Zwirna in učitelja Kukovec, hočemo za danes nadutemu dopisunu le zabrusiti v obraz, da je nesramni obrekovalec in lažnjivec tako dolgo, dokler ne bode dokazal, da je Matilda Zwirn res kedaj klečala pred škofom, da se ima nadučitelj Zwirn škofu zahvaliti da je v Stopercih. Če nam to dokažejo, plačamo drage volje 100 Kr. Dopisunu bode tudi v oči baje Zwirnova visoka penzija! Bi je pač sam rad bil deležen! Tudi mu ne gre v glavo, da se Zwirnom dobro godi. Še državne poslance hoče na nje nabujskati. No, mislimo, da ima državni poslanec kakšno drugo delo, kakor da se bo brigal za to, ako se Zwirnom — dobro godi. Zna pa se zgoditi, da bomo mi brez državnih poslancev vzeli metlo v roke in temeljito pometli s tistimi ljudmi, ki z lažmi in natolcevanjem sleparijo javnost in hočejo škodovati na ugledu poštenim ljudem, samo da bi sami v kalnem ribarili in še nadalje izsesavali ubogo nevedno ljudstvo. V tej stvari še ni izgovorjena zadnja beseda. Tudi mi imamo gradiva dovolj!

Dopisi.

St. Lenart pri Laškem. „Slov. Gospodar“ št. 13. je zopet prinesel prav skrupani dopis čez naročnike „Stajerca“, a zopet brez podpisa. Zato ne moremo natančno uganiti, kdo da je dopisun, če je opica ali je ptiči krokari, da ima časa dovolj praekati po smradljivemu gnezdu. Zato se ne vemo komu zahvaliti za dopis in za njegov trud tako „izbornega“ dela. Pa naj si bo ta ali oni, a to je gotovo da vsak delavec se veseli plačila, dopisun pa odgovara! — V zimskem času se roparskim pticam slabo godi ker narava počiva in zemlja z snegom pokrita leži. Najbolj so zastrani ptiči krokari, ker so malo kedaj nasiteni in bi tudi radi zmirom kaj boljšega požirali. Jednaki ptiči se tudi pri nas v St. Lenartu nahajajo in sicer v človeški podobi. Tudi ti prežijo iz svojih zavetišč, koga bi ujeli in z svojimi kremplji opraskali. Najrajši bi nas naročnike „Stajerca“ pogoltnili, pa smo jim preveč „giftni“. — Pa kakor v zimskem času lovci nastavljajo strup roparskim živalim, tako bomo mi naročniki „Stajerca“ nastavili vam krokarijem tako zobjanje, da Vam bode v Vaših „krofih“ obležalo. Prosimi pa bomo tebe, naš prijatelj „Stajerc“, da nam še ti pošleš kakšen škit proti tem požeruhom, kajti pri nas ne zadostuje krtača ali metla. Pri nas bi se rabila puška dvocevka da bomo lahko zadeli vsakega

krokarija; veliko jih že itak ni, razleteli so po svetu še v Ameriko so mialili leteti, pa le so se zballi, kajti peruti so bile preslabe, o so še rajši v svojih gnezdi in sedaj se z njaio v „Stajerčeve“ naročnike. A pri nas bi slabo požirali sicer samo tako zobjanje da Vam bodejo aline cedile. — Pravite da deg v smrdljivo mlako „Stajerca“, mi pa bode streljali v smrdljivo gnezdo krokarijev, da bi odmeval glas naših pušk križem sveta. Najdralci „Stajerca“ izvejo, kdo da je v St. nartu doma in s kom se peča. Pa ne misli dragi bralci, da se bo za naprej tako pa kakor se je nekda peló: „Ljubi svet“ Lenartko si ti svet maš majhno faro pa pa deklet. Pač pa se bode pisalo: kako Lenartnaprednje namreč v — dolgovi in ubož — Zakaj? — O tem prihodnič.

St. Lenarski lovci. Ljubi Stajerci! nekaj ti moram naznaniti, kako se godi tvo družnikom, pa tudi tistim, ki niso tvoji dniki, ki so jih obdolžili, da so Zibiško pen društvo v tvoj časopis dali. Obdolžili so g. Zelnika, g. Stipčiča, g. nadučitelja, g. Struš g. Vračko, g. Lebra, g. Canžeka in še več takšnih, ki so nedolžni pri tem. Kleriki mislijo, da je le moški spol sposoben zato, me ženske tudi nismo tak zarukane kakor biški klerikalci mislijo. Pa tudi ne tako, pevsko društvo, ki po poti ponavlja tenor, pozabi na svoje stare dolgove. Še nekaj: n hujši je naš organist Anton Čander, ki ob deljah okoli cerkve skače in šinfá črez te ljuhi „Stajerc“; namesto da bi šel v cent opravljal in orglat, pa še zamudi, da nič orgla. Le gleda, da se poboljša in spet orgla da ti ne bode treba birno nazaj nositi po ker to bi bilo pretežavno za tebe; saj ni zdaj časa, ker moraš gledat, da apno razpr in ti ne bode zaostalo. Za zdaj konec.

Več deklet in žen. Od hrvaške meje. Ker že večkrat ben ošabne popravke župnika Vogrina, kakor da bil najbolj nedolžen angel med Barbarin me sili, da Vam poročam nekatere resnične tega gospoda. Vprašam Vas toraj, g. Janez pomuk, ali se nič več ne spominjate, kaj nekda v Zavrč delali? Ali nič več ne va kako vas je neka gospa opraskala, ker ji ni dali miru? Ali ste že pozabili na lepe izpre po hrvaških gozdi v spremstvu lepe deklice? Verjetna oseba mi je to nekoč pred priča potrdila, da Vas je vidla, kako ste vseel srca korakali na strani krasne devojčice. Ne gospa mi je zopet opisovala, kako ste pri panju v Dravi silili v bližino žensk ter jih ogledovali po respetlinu. Kaj ne, g. Nepom to je bilo krasno? Tistokrat vam najbrž vrčani tega niso zamerili, ker ste dobivali izglede od strani dekana, ki je tudi še glavna vaša opora. Ker pa ste prišli z Rizekom k naši sicer mirni Barbari delati pa in snovati edino za Vas koristna „Marij društva“ moramo svetu razložiti Vašo in vrčega dekana vedenje. Hočem ti toraj, da „Stajerc“, kolikor mi je resničnega znano, poročati. On je tisti, ki vedno druge sunta tebe in zoper tiste, ki berejo „Stajerca“. Ka po eni strani g. Vogrin, tak je po drugi sta ta častitljivi starček dekan popolnoma zn ko je prišla tja dol na Zavrč — Zofka in mika sta nosili vino iz dekanovi kleti, za base pa je dekan posebej skrbel. Pilo in se je v pozne noči. Kaj se je vse godilo s dovmem, nisem mogel zvedeti — v dev Hraštovcu in govenskem vrhu pa so dek take debele govorili, da so se človeku laje žili. Zofki pa je menda družba že precej relega človeka postala predolgočasna in z si je zaporedoma več drugih mlajših mod pri zadnjem je celo začela bolehati. Kdo je boleznin, dekan ali posetnik iz Kranjskega celo sama, nam še ni povedala — upamo da ne bo nič hujšega, kakor je bilo pri n terih devicah „Marijine družbe“. Za to mislim da je dosti — če pa ne bode pu nas farane in pa našega priljubljenega „Staj pri miru bom pa prihodnjič še več povedal pa vam kaj ni prav, pa lahko tožite — sodnijo Vam bomo vse zopet v spomin p cali. Resnicolj

li so re
pa „luzi“
e, ostali
se zaga-
as bosta
da se
degate
bodemo
da bode
Naj čast.
St. Le-
mialite,
pisalo
Lenart
polno
Lenart
aboštvo
ovci!
c! Še
tvojim
druž-
pavko
Založ-
ruška,
veliko
rikalci
o. Pa
or Ži-
or, ko
or, da
naj-
b ne-
teba,
kerker
iž ne
orglaš,
o fari
nimaj
rodaš

V Nezbišah. Dragi Štajerc! Poišči v svojih
cenjenih predalih vsaj kotichek prostora za naše
„ljube“ Nezbišane, saj so vredni da jih pripo-
ročiš. Seveda se bodo revčeki jezili, češ kdo nas
je pa dal v „cajtinge“, toda naj se raji ardi-
nad svojimi grehi, kojih so tako veliko naredili
skrivo po noči, sekajoč dolge gabre, debele
bukve in mogočne hraste v grajskem gozdu.
Toda vse pride na dan, česar si te vboje duše
gotovo niso mislile. Revčekom so se kar hladice
trele, ko so jih začeli orožniki skupaj goniti
in ko je komisija cenila škodo, ki so jo napra-
vili še čez tisoč kron. Že pri prvi sodnijski
obravnavi jim je ušlo srce v hlače, da so
priznali svojo krivdo, kar so se prej nasproti
orožnikom tako mogočno pridržali in tajili da
ni res. Ali žalibože spravili so pa ti naši „pošte-
nkavičiči“ celo občino na slabi glas, da zdaj
vsak s prstom kaže za nami in se nam zanič-
ljivo posmehuje, češ da v Nezbišah smo sami
„uzmovičiči“. Toda da ne bode te trpeli na dobrem
imenu vsi vaščani in da ne bodo cenjeni bralci
Štajerca misli da smo vsi Nezbišani bili pri
tem od Boga prepovedanem poslu, bi bilo dobro
zapisati imena tistih „odličnih“ mož. Za danes
to pustimo. Ako treba, pa še pride. Naj bi bili
raji ti ljudje zadovoljni s svojim in ne bilo bi
jim treba postaviti sebe in celo občino v toliko
sramoto. Zdaj teče sodnijska obravnava ki bode
strogost postopala, in obžalovanja vredni ljudje
čakajo s slabo vestjo in težkim srcem kakšno
kašo da jim bodo v Šmarji skuhal, kadar bodo
priromali v „špekhamro“.

Ah moji dragi Nezbišani
šli bomo čepet
Tjakaj gori v Šmarsko luknjo
Kmalu bode naš izlet!

ni hotel trobiti v njegov rog, nikdo mu ni bil
dosti „naroden“, medtem ko je on nosil nemški
trak po Koroškem. Naš list je to že pribil ob
priliki ko je ta možiček iskal službe pri nekem
nemškem advokatu, kateremu je pisal da je v
srcu vedno „Nemec“ a da sedaj mora biti „Slo-
venec“, kruh je kruh. Pokazal je to res ime-
nitno, svojega gospodarja imatako na žnuri in
ni zastoj nastal pregovor: „Unser Majer hat
alles vermeihert“. Seveda se je to lahko zgodilo,
ker ni v našem naprednem trgu človeka, da bi
ga ta mož ne bil obdelal v kakem časniku, naj
si je še tako ugleden tržan, ja še celo njegov
šef ni bil izvzet. Po njegovem govoru v gostil-
nah in drugod morali so kar lasi ustajati, če so
ta veliki gospod svojo, čez vse kunšto čeljust
odprli. Z eno besedo: nedosegljiv človek! Slu-
žil je kot vojak pri raznih bransah, v svojih 3
letih bil je dragonec, huzar, kanonik, pionir, ob
enem tudi pri železničnem polku; vsled tega
je tudi smelo trdil: pošta mora od Woschnagga
ter Lisec ne sme postati poštarica. Koval je
tožbe in dopise ter govoril, da ima pri ministru
„velik npliv“, vsi uradniški morajo v stran, vsi
trgovci morajo izginiti, ako njemu ni všeč;
ostrije in obrtnike se mora bojkotirati in mo-
rajo poginiti, zdravnik in župnik morata v
stran. Zdaj pa, kunštni politik, pobesite no-
sicek: kdo je kriv, da je prišla posojilnica v
škrice, in da, prvaki že vidijo svoj konec? Ker
tako radi govorite o kaki obrtni stroki in da
ste bli tako vzoren ključavničar, da ste cele
železnične šine povrho z jeklom varili v naših
ognih ter vaših 20 do 30 delavcev, in celi vaši
patenti niso mogli vas rešit, da ste sobo zapri
pa šli za pisarja, — vam rad verjamem, da
tudi Šoštanski obrtniki po vaših nasvetih in
politiki ne pridejo na zeleno vejo. Ta prvaki
čin ste doigrali, zato vam tudi obrtniki hrbet
obračajo; vi ste zato, obrnili vaš plošč na kle-
rikalno stran: Kakor čujemo, se vam je kolikor
toliko posrečilo, da ste zaupnik in svetovalec
pri „Ljudski posojilnici“ v Celji; nas vsaj čaka
dobra zavest, da boste tudi tam tako svetovali,
da bo lahko polom nastal... Naši prvaki in
škrici so svojo delo dokončali, temu šriberju pa
želimo sredno pot tam gori v planine, da bo pri
Planinškem užival zasluženi pokoj. Z doline pa
le kaj, dokler se ne sesuje še kup zafurane po-
litike po naši glavi! To vam še želijo prijatelji
nepoznani!

Podoba. Sem dolgo upal in se bal, slovo
sem upu v četrtek dal. Ja! ja! Je že tako!
Stiri rhtarjev ne more biti naenkrat. Je kaj
neukretna ta postava, da dovolile enega. Nam
Podovčanom je tudi dovolila le enega. Pa je ta
zato fejest kerlc. Francék Gaelman mu je ime
Korenjak je pa od pete do glave. Pa novi ob-
činski svetniki Arnej Pauman, Štefan Modec in
Štefan Pauman ne zamerite mi, da sem rhtarja
najprej pobožal, se je še za vas tri, ki ste tudi
vrli in pridni, nekaj ostalo. Se niso samo za
Franceta, ampak tudi za vas topiči pokali po
Podovi in Bresulah, da je le kar veselo bilo.
A to vam vsem povem, ostanite trdni, drugače
pridete zopet v „Štajerca“, pa ne pobožani
ampak — poštriglani.

Resnicoljub.
Laporje pri Slov. Bistrici. Dragi Štajerc,
zopet Ti poročamo nekaj o župnikovem delo-
vanju. — Nenasitljivi Medved z svojimi privr-
ženci zakrivil so, da je prišla pri nas štibra od
12%-nih nakladov na 100%-ne cesarske štibre.
Nepotrebne farske štale (stare so še bile jako
dobre), nepotrebno povečanje cerkve (kajti
cerkev zdaj nič ni večja); prizadele nam je veli-
kanaka plačila in rabote. Stroški znašajo samo
pri cerkvi 30 725 K. Ker pa Medved vè, da bi
višja c. k. oblast ne pustila štibre več povišati,
skuša farane in tudi zunanje, kateri imajo v La-
porski fari kako posest, po drugi poti pridol-
bavljati. Pošilja namreč od cerkvenega odbora
potrjene plačilne naloge, kateri imajo lice, kakor
da bi bila stvar od c. k. sodnije ali c. k. gla-
varstva potrjena. Cerkevni odbori pa nimajo ne
trohice eksekutivne moči in se čuje, da vla-
gajo posestniki rekurze zoper te plačilne naloge.
Prizanesel pa je župnik Medved pri tem plačilni
študenškemu patronatu, nunam, katerim je na-
ložil samo 700 K, postavno pa bi moral patron
tretino svote donasati. Tudi naš sv. Peter ima
precejšno premoženje ter se mora postavno v
prvi vrsti cerkveno premoženje pri stavbah in
popravlilih porabljati. Pa kaj! Petru se premo-
ženje ne sme krčiti. Medvedu se mora mošnja
polniti, pač pa se naj nam faranom kožo čez
nosa potegne. Mi farani bi se zanimali za Božjo
čast, če bi nekaterim ne bil več žalostni dob-
ček. Tiste pitčke pa že prav dobro poznamo,
po perju in petju. Kmetijski pridelki v naši fari
obstojijo samo v vinakih goricah. Kaže se, da
so vinske gore uničene in kaj potem? Vinski
pridelki za 80% nazaj, — štibre pa za 90%
naprej; potem se bomo kesali, pa bode pre-
pozno. Ostali nam bodejo prazni sodi in prazne
mošnje. Medvedu pa „polna malha! Osnovla nam
bode Medved posojilnico ter nas z denarjem
proti velikim obrestim „osročil“. — Kmetje po-
zor, Medved se giblje! Oh, ko bi prišel ob
Veliki noči odrešenik sveta ter pregnal z bčim
barantače iz hiše Božje!

Gustl od Savinje.
Dobje pri Planini. Dobjanski golobradec piše
v Fihposu, da se bližajo občinske volitve in naj
se ljudje ne dajo zapeljati od kupice črnega
vina. Mi vam povemo golobradjeki, da ne bode te
nič komandirali, kaj bo pil in kdo do pil. Vaš,
posebno župnikov največji pomočnik pa je
šnops. Ali še župnik ve, kdo je pred leti volil
njega in njegove podprepnike? Par flaš šnopsa je
bilo. Star pregovor pravi: V vinu je resnica, v
šnopsu pa presica. In župnik ima tako zaupanje
do te pijače, da je hotel dobiti na svojo hišo
pred cerkvo žganjetoč. Njegova draga sosedica iz
Pajarskega ni posli-ne, velekramar ga točita na
drobno in debelo, ko župnik najlepše pridiguje.
Župnik naroči v spovednici možem, naj pridejo
k njemu. Potem jim pa obija v glavo, da mo-
rajo voliti same krščanske moze. Ali nismo vsi
krščanski? Pred tremi leti je pisal Vurkelc, da
so izvoljeni sami verni katoliški poštenjaki v
občinski odbor. Kaj so pa ti poštenjaki storili?
Župnik je prosil za žganjetoč, pa ga ni dobil.
Zato pa je bil strašno jezen in katoliški pošte-
njaki so delali proti Trefaltu, Kladniku, Korit-
niku, de Tomu. Le za Pajarco si je župnik raz-

Šent Vid v Podjunski dolini. — Dne 26.
marca se je pri nas vršila volitev iz prvega
razreda v občinski zastop, ker je bila volitev
dne 18. 12. 06. zavoljo nepostavnosti od de-
želne vlade zavržena. Zmagali so vrli n a p r e d-
n j a k i, akoravno je znani g. župnik Svaton
agitiral na vse sile! Poročali smo o temu že v
zadnji številki. Tako je vabil župnik volilce v
farovž in jih tam „poučeval“ pa vse — zastop.
Prišli so h volitvi in volili — napredno. Kamor
sam Svaton ni šel je poslal druge ljudi, da bi
naše volilce nagovorili, naj volijo z stranko g.
župnika. Nič ni pomagalo. Može so ostali trdni
in se niso pustili vjeti v črne mreže. Tako je
prav! Gosp. Svaton pa je dobil pravi odgovor,
katerega je zaslužil. Vrliim volilcem krepki
„Heil“! Opomniti se še mora, da je Svaton v
tisti noči pred volitvijo ustrelil psa gosp. Grego-
ritscha, — naprednjaka. O tej zadevi se bo
seveda še na drugem mestu govorilo. — Tako
dejanje enega župnika gotovo ni v smislu
Tistega, ki je rekel: „Ljubi svojega bližnjega,
kakor samega sebe.“

Več Laporčanov.
Šoštanj. Dragi „Štajerc“, odkril si nam že
marsikaj umazano delo naših pravkov, in ti
niso mogli besede ugovarjati; danes pa ti po-
ročamo o tistem človeku, ki se imenuje prvaki
šriber in je pri nas kriv cele nezastopnosti obeh
strank. Povsod je povdarjal „to sem jaz na-
pravil“, „jaz vodim celo politiko Slovencev“ i t. d.
Vsi listi so mu radi odprli svoje predale, udrihal
je z svojim špičastim vsjakom po vseh stanovih
in uradih, denunciral vsakega uradnika, kateri

trgal dvojne podplate, da bi dobila gostilno.
Kako je to Vurkelc, da si bil proti vsem moškim
prosilcem za žensko si se pa toliko pahal in se
še sedaj?! Hm, hm! Ti katoliški poštenjaki so
pa tudi hoteli vničiti sejmišče in stem sejme na
nič spraviti, občino pa ob dohodke. Občinska
koča jim stoji vedno prazna. De Tomu je pa niso
hotel dati v najem, ki je ponujal 200 gold. na
leto. Sedaj bi s tistim denarjem že bila hiša z
dolgov vred plačana. Ti katoliški poštenjaki so
tako daleč prigosodarili, da morajo ljudje
mrliškemu ogledniku plačevati po 7 kron. Ti
verni katoliški poštenjaki so bili proti naduči-
telju in so mislili, da imajo tako trde glave, da
bodo z njimi zid prebijali. Pa so se zmotili, in
občini napravili precejšnje stroške. Ako ti po-
štenjaki tako dobro gospodarijo, pa naj poka-
žejo, kaj so prigosodarili. Doklade so zmiraj
tiste. Ko je pri državnozbornih volitvah nek
kmet rekel, da se naj kmeta voli za poslanca,
sunil ga je Vurkelc pod rebra in rekel: Kaj
bomo kmeta volili, kmet je preneumen za to.
In tako Vurkelc še zdaj misli in ima Dobjane
za norca ter jih plavša. Mi pa mislimo, da so
Dobjani zadosti pametni, da ne potrebujejo
farskega jerobstva. — Kaj pa si se Vurkelc
tako zaklepal pred nekim dekletom in tajil pred
njo in možem, da si jih s prižnice sramotil.
Pred celo faro ljudi sramotiti, to je tvoja na-
vada, a potem pa vse tajiš. Glej rajši na tvoje
Marijine device. Boš moral na to društvo na-
biti bolj trden obroč; letos gre na široko, ko
kvas. Ženske pravijo, da jih bo 14 prepevalo
kmalu pri zibelki Marijino čast. Vidiš Vurkelc,
to je sad tvojih nauk, ko v spovednici praviš
dekletu, da ne sme drugim nič povedati, če je
tudi res kaj imela z devičarjem. Izohrazevalno
društvo bo treba v Dobjem ustanoviti. Župnik
bo predsednik in bo mlatil po prazni slami in
delal sovraštvo, posilikramar pa bo namestnik in
bo podučeval ljudi ker je ženaredil skušnjo, ki je
bila precej draga. Potem pa bomo te ljudi volili v
občinski odbor in takrat ne bo več čas, da bo
iz Dobja nastal paradiž, kjer skrat gospodari in
lakota hlačari.

Skocijan v junjski dolini. Ljubi „Štajerc“!
Dne 7. t. m. prigodil se je v Maierjevi krčmi v
Skocijanu prav neprijetni slučaj. Čuvaj Bunček,
ki je bil isti dan pred par urami pri spovedi
in sv. obhajilu, se je v tej klerikalni gostilni
napil in je bil tako pijan, da se je obnašal
kakor znorel, bil po mizi in vpil ter je več do-
stojnih, mirnih škocijanskih meščanov brez vsa-
kega vzroka najsuroveje opsoval z besedami ka-
kor „falot“, „lump“, „smrkovec“ itd. Stvar
pride še pred sodnijo. Žalostno je le, kako daleč
so prišli klerikalci z najvetejšim zakladom, z
sv. vero! Neposredno pred tem dogodkom je
bil ta klerikalni agitator pri sv. obhajilu in
tako potem se je tako obnašal, kakor da bi
norel. Drugače imajo krčmarji navado, da tacega
pijanega človeka iz sobe vržejo; ali klerikalci
se ne zapustijo. Celu usmilil se je podivjani
možakar klerikalcem; ko je hotel oditi in je bil
že pri vratih, poklicali so ga klerikalni krč-
marski ljudje nazaj in so mu stiskali srčno roko.
To je značilno, gospa Rabl! Omenimo še, da
je ta možakar potem po žegnupopoldne zopet

v krčmo prišel in po § 11 naprej pil, tako da sploh ni mogel več domu priti in je moral pri Maijerju prenočiti. Tako konča Gospodov dan po sv. obhajilu pri klerikalcih. Ljubi Bog, to je žalostno!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nabirajte jubilejne marke!

Kakor znano so izdane v proslavo cesarjevega jubileja posebne poštne marke. Mi prosimo, da nam pošljete naši somišljeniki že rabljene te poštne znamke. Za veliko število teh znamk dobimo gotovo sveto denarja, ki se bode porabila v napredne šolske namene. Nabirajte torej jubilejske marke in pošljite jih uredništvu „Stajerca“.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Novice.

Čenjenim čitateljem kakor tudi vsem prijateljem in somišljenikom želi uredništvo „Stajerca“ srečne, lepe velikonočne praznike!

Pisanke ... Naš urednik ima dobro, mehko srce. Nikdar se ne jezi, najmanj pa takrat, kadar udrihajo prvaški nasprotniki s polenom po njegovi grbi in mislijo, da bode od same jeze počil ... Pa se motijo! Naš urednik se ne jezi. Neki ptujski ključavničar ima geslo: „Ich soll mich ärgern? Nicht um fünfzig Krapfen! Sollen sich die anderen ärgern!“ Tega modrega gesla se je poprijel tudi naš urednik. Ali kakor že rečeno, ima naš urednik tudi dobro, mehko srce. In to vam hočemo dokazati, ljubi čitatelji! Zadnjič enkrat je ležal na svoji postelji in premišljal lepote in bridkosti življenja. In mislil si je: „Kako žalostno bi bilo to življenje, ko bi prvaških nasprotnikov ne bilo! Koliko zabave, koliko razkošnih uric se jim imam zahvaliti! Naj bodejo skrbi še tako velike, hitro vzamem „Fihposa“ v roke in se smejim, da bi mi trebuh počil, ko bi bil tako velik, kakor župnikov“ ... In iz same hvaležnosti je naš urednik premišljal, kaj bi dal svojim prvaškim nasprotnikom kot „pisanke“, ko bi imel le za pol ure moč svetega Petra. Najboljšemu svojemu prijatelju, mariborskemu kaplanu, prefektu, poslancu in dohtorju Korošcu bi podaril deviško Ido ... Hofrat Ploj bi dobil na vsak način pozlačeni ministerski frak, po katerem se mu tako slane cedijo. Orglar Grafenauer bi sprejel še eno medaljo za njegove neveljive zasluge; ali obljuditi bi moral, da bi vsaj tolikokrat govoril, kakor grof konjaka Sternberg. Župniku Ražunu bi dal gloriole, da bi vsako njegovim § 19 popravkom verjel, kar danes živa duša noče. Na drugi strani bi pa dal monsignoru Podgorcu moč, da prisili predsednika Becka in kardinala na Dunaju, da si priučita slovenščine. Dr. Brejca in dr. Brumenu bi dal dovoljenja, da računata kolikor si hočeta. Naš mili palček Benkovič pa bi smel vsacega tožiti, kdor mu reče Cvenkanč. Ali tudi druge bi ne pozabil. Tako bi dobil Kobentar v sv. Jakobu v Rožni dolini računsko knjžico, da bi ne delal več „računskih napak“, ljutomerski Karba bi dobil ričet s prašičjem repom in ne samo s fizolom, kaplan Jakec Rabuza bi dobil punčko iz cunj, župnik Keček pa svojo rudarko, kateri bi smel, spet nego zdraviti ... Oj, naš urednik ima dobro srce! „Narodnim“ štacunam in prvaškim posojilnicam bi dal kredita, katerega tako nujno potrebujejo, koroškemu župniku Svatonu vedro piva, kaplanu Jagru pa klobuk, da bi ga nikdo ne videl, kadar gre ob 4. uri zjutraj iz Hajdine ... Tako je premišljal naš urednik na postelji. Marsikaterega je še pozabil. Ali v srcu se je še enkrat zahvalil svojim nasprotnikom za lepe ure zabave, kiso mu jih privoščili s svojimi napadi. Ako pa nasprotniki mislijo, da se naš urednik jezi, potem se grozno motijo. Jezil naj bi se? Figa! Naj se drugi! Jezil naj bi se? Nicht um fünfzig Krapfen ...

Iz Spodnje-Stajerskega.

Pesniško dolino je prizadela zopet huda nesreča. Po zadnjem dežju je namreč Pesnica zopet izstopila in napravila neprecenljivo škodo. Zgornji del Pesnice je deloma že reguliran, zato je prišla voda temhitreje doli. Medtem ko je rabila voda drugokrat 3—5 dni, prišla je zdaj v 24 urah. Valed tega so bili predori na že-

lezničnem bregu premajhni, voda je izstopila in narasla od 170 do 180 cm nad navadno višino. Čez 100 ljudi je težko celi dan na pilotiranju brega delalo, ker bi ga voda drugače odtrgala. Voda pa je medtem bregove nove regulacije prodira, preplavila okrajne ceste, uničila več mostov ter nanesla blata na njive in travnike vbogih kmetov. Kmetje v teh okrajih so sicer povodnji navajeni. Ali to pot je prišla voda prehitro in tako so komaj sebe in živino iz nevarnosti spravili. Hiše so grozile, da se podrejo. K sreči je prišel oddelek pijonirjev, ki je pridno pomagal pri rešilnem delu. Zdaj pa še nekaj! 20 let že se je govorilo za in proti regulaciji. Kmetje sami so postali veliki prijatelji regulaciji. Zdaj pa mislijo, da je ravno regulacija kriva zadnje nesreče. In deloma imajo prav! Kajti popolnoma brezpametno je bilo, da se je pričela regulacija v zgornjem delu Pesnice, medtem ko bi se moralo regulirati od spodaj. Pri zadnjemu zboru okrajnega zastopa ptujkega je opozarjal g. pl. Pongratz na pretečo to nevarnost. Okrajni zastop je poslal tudi deželnemu odboru zahtevo, da naj se regulira od spodaj navzgor in ne narobe. Ali vse zamanj, ni se oziralo na zahtevo naprednega zastopa in zdaj se je zgodila prorokovana nesreča. Kmet pa mora trpeti vsled kratkovidnosti gotovih ljudi! Upamo, da bodejo merodajni činitelji zdaj izpoznali, da je delavni načrt pri regulaciji napačen in da bodejo pustili čimbolj hitro kakor mogoče regulirati od spodaj navzgor!

Hofrat Ploj na Ptujski gori. Dne 5. t. m. pripeljal se je hofrat Ploj na Ptujsko goro in je priredil shod. Obisk je bil slab. Ljudje se niso hoteli z jezuvitičnimi zavijanjimi tega moža prepirati, ker ga itak dobro poznajo in ker ne more pač nikdo možu zaupati, ki je danes liberal, jutri klerikalec, včeraj Nemec in pojutra nem Slovenec ... K shodu pripomnimo samo to-le: Tisti antialkoholčni učitelj Klemenčič, kateri se je na naprednih shodih obnašal kakor podivjani hajduk, je takrat obljubil, da bode Ploja za usesa prijel. Zakaj te svoje obljube ni držal? Zato ker je figa-mož, ki sploh ne ve, kaj dela! Saj je tudi na shodu naše stranke klatil bedarije, ki jih je skušal potem utajiti. Ploj in Klemenčič pač spadata skupaj! Mi privoščimo enega drugemu! Kmetje na Ptujski gori pa se zmenijo za kvantanje takih gospodov toliko kakor za pomladno reganje žab ...

Vbogi dr. Korošec! Jezus je izpregovoril večne besede: „Ne nabirajte zakladov, ki jih zre rja in molji“. Prvi njegovi apostolji so bili tudi revni ribiči, ki niso imeli ničesar, niti prostora, kamor bi svojo glavo k počitku položili ... Kako pa je danes z „namestniki božjimi“? Velikanske dohodke imajo, najfinješe življenje živijo. Pogledimo le, kakšne dohodke ima n. p. naš prijateljček, državni poslanec dr. Tonček Korošec. Kot državni poslanec dobi dr. Korošec 7.000 kron, kot glavni urednik „Fihposa“ dobi 2.400 kron, kot prefekt semenišča v gotovem denarju 1.200 kron, poleg tega pa prosto hrano in stanovanje. Poleg tega ima še lepe dohodke kot sodrudenik raznih listov in kot odbornik raznih društev. Vse skupaj ima dr. Korošec najmanj 24.000 kron letnih dohodkov, to je 1.000 goldinarjev na mesec. Kam daje ta denar? Žene nima, otrok tudi ne, čeprav se govori mnogo o neki gospodični Idi ...

Benko-Cvenkanč in njegov „lajbfijaker“. Spodnještajerski odrešenik, iz Kranjskega priimani dr. Benko-Cvenkanč je začasa volilnega boja večidel z obljubami nastopal. Vse je obljubil, kar je človek hotel. Imel je tudi nekega „lajbfijakerja“. Le-temu je Benkovič obljubil, da mu bode plačal skozi celo leto vsak dan pol litra vina, ako bode poslancem izvoljen. No, zdaj je Benkovič „ljudski zastopnik“, ali na svoje obljube je pozabil. Vkljub temu, da ga je dotični „fijaker“ že tirjal, noče mogočnega gospo-dek ničesar plačati. Seveda, račun bi znašal 144 K in Benkovič meni, da je to preveč denarja. Ali zlodej, ako moč kaj obljubi, mora tudi držati! Med možmi je to navada. Babe obljubujejo in ne storijo. Torej, pobožni Benkovič, ven s cvenkom!

Prvaški učitelj Span v Slov. Bistrici je pač presneto predrzni možicelj. Ljudje so že grozno razburjeni, ker pretepava otroke na nečloveški način. Svoj čas enkrat je pretepel sinova gosp.

Conradi in ranil enega dečka na očesu. G. Cankar radi je valed tega vložil spis na okrajni šolski svet, v katerem je povedal svoje mnenje o Spanu v Roga In ta Span, ki bi bil morda dobri kravji pastirski, nikdar pa ne učitelj, šel je — tožiti g. Conrada. Pri sodnji je g. Conradi dokazal, da je vse ranotri ... Ker je pisal o Spanu. Bil je pa obsojen na nek Vo denarno globo, ker je rabil v spisu psovke, ki so se jih pred sodnijo ne pusti dokazati. Span ženi ko je potem še pritožil. Ali sodnja je njegov pritožili živ, katerega je seveda neizogibni dr. Rosinčine zastopal, odklonila. Zdaj se bode imel suro Laurits učitelj Span zagovarjati in upati je, da bode ... Se deželni šolski svet kmalu slovenjbiatriško mhašem 2 dino tega človeka rešil ...

Gospod dr. Rosina, velenčeni odvetnik živinski Mariboru, dovolite nam to-le skromno vprašanje: se v Ali ste si že priučili pisati popravke po § 19 1906 se Kakor znano, ste nam pred par tedni poslali 49.886 nikdar pijanega učitelja Klemenčiča iz Ptujke. Za gore lažnivi popravke, katerega smo pa v kopemško vrgli, ker je bil nepostavno skrupčan. Vprašanje bode Vas torej, g. dr. Rosina, ali ste se Vi kot od ... Te vetnik že priučili tiskovne postave? Ako še nimatevi M potem Vas vabimo v naše uredništvo. Prijamodjio D naš urednik sicer ni jurist, ali toliko že zna, daitke ... Vas podučiti temeljito o tiskovni postavi in džeško r skrpa luknje v Vašem juridičnem znanju ...

„Pri dveh zaspati“ ... Naš ljubi prijatelj kaplan Jakec Kranjc iz sv. Križa tik Slatine najek p. dolgočasi. Da pokaže svetu svojo zmoglost v bogega pisanju, poslal nam je danes dva „popravka“ prošil, Ker se bočejo naši čitatelji tudi v prihodnji št. zaplana. vilki zabaviti, objavili bomo danes enega in a ušli prihodnjič drugega. Kaplan Jakec zavija ton7 par c resnico tako-le: „— V zmislu § 19. tiskov. zaslouengr kona zahtevam, da sprejmete na notico v Vašem anjek i listu z dne 22. marca 1908 št. 12 pod zaglavelo. Re jem „Pri dveh zaspati“ dobesedno naslednji poraj. pravek, ter istega priobčite na istem mestu in Tat z istimi črkami v prihodnji številki Vašega lista. dni s Ni res, da so pili kaplan in sestri, da so skupaj je ok proti farovžu korakali, da se je slišalo cmokanje ro in l Res pa je, da kaplan Kranjc in sestri niso skuenar in paj pili, ne skupaj proti farovžu korakali in na zdaj s se slišalo nobeno cmokanje. Ni res, da so prišli Tri malo peje zale, mlade punčke; res pa je, daled dež ni bilo k njemu ne zalih, mladih punčk, tem ko starih nun. Sv. Križ tik Slatine, dne 14. aprilimskih 1908. — Jakob Krajnc, kaplan“. — Tako laže Stre Jakec! Mi pa pravimo: res je vse, kar toječo i dimo v omenjenem članku, pa če nam Jakec hitro pri tucat „popravkov“ pošlje ... Srečne praznikeame daj gospod kaplan!

Središka požarna bramba se je ločila od lahko zveze, vpeljala po nasvetu prvaških hujskačev slovensko komando in postala tako samostojna. Pri temu ima pa prav veliko škodo. Pred krat- Župr kem je bil večji požar v Središču. K sreči jim obra bilo deževno in brez vetra, kajti drugače bi lahtam, da ves trg pogorel. Prvaška požarna bramba je priospodu hitela z 2 brizgalnoma. Ali čudom čuda, — špicalezel, d so štrajkale! Tudi grabenska brizgalna je pričela bila c špricati šele čez 1 uro ... To je „fajeber“ za bil hu paradu, ne pa za delo!

„Konjski tatovi“ so bili hajdinski kmetje pože. Mo ki so šli šele zadnji teden pred Velikonočjo tala. Žak spovedi. Tako vsaj je pridigoval kaplan Podbrazom platnik v Hajdini ... Opomba k temu je pa Župn nepotrebn! ekje na

V Rogški Slatini se je vršilo preteklo nedeljno c deljo v gostilni g. Stern društveno zborovanje, dje si kolektivne zadruge. Politično oblast zastopal priatkem g. direktor Mulley. Društvenih udov se je udele vse zg ležilo 35, večina seveda klerikalcev, ki so takola v — surovo nastopali, da je nekaj udov raje doma in p odšlo. Teko je ostalo na zborovanju le 10 na župnišč naprednih udov. Ko se je eden od njih k besedi jiti dolg javil, bil je surovo napaden; klerikalna družba, da, zahtevala je celo od njega, da mora pri govorljati, al „habtacht“ stati. Škoda za nedolžni papir, dere. In i bi popisovali surovost teh ljudi. Jasno je, da nekla zopi bili nahujejkani od farških podreptnikov, v pri njo vaje vrsti od Košaka. Sramota! Povsod napredujejelo! rokodelci in si skušajo izboljšati svoj položaj. Iz vla za zadruge pa spi v črni klerikalni temi. In za ontafel in taki škandali! Radovedni smo, kaj misli oblast, težko r napraviti s to zadrujo, ki spada že davno v Z nož staro železje. Na zboru predlagale so se imenitne lavec R zadeve, n. p. nedeljsko šolo za učence, potembolji sv. posredovalnico za delo itd.; ali vsi predlogi niso pri bili sprejeti, kajti naščuvani kričachi so vpli Vlom.